

Postní zamyšlení

Doba postní zaměřuje naši pozornost na dva aspekty našeho duchovního života. Jednak na zkoumání a nápravu našich vztahů k sobě, Bohu a bližnímu, jednak na kontemplaci trpícího Krista. Pokusme se oba aspekty postního úsilí spojit. Zahledme se do Getsemanské zahrady a promysleme chvíli, kdy Kristus padl na zem a prožíval okamžik smrtelné úzkosti a možná i největší zkoušku svého poslání.

„Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich...“ Těmito slovy Ježíš na začátku cesty k smrti volal o pomoc svého nebeského Otce. I my často voláme všemohoucího Boha na pomoc v těžkých životních chvílích a jako „dobří křesťané“ více či méně očekáváme splnění našich spravedlivých proseb. Oč větší je naše touha po vyslyšení našich modliteb, o to většími zkouškami naší víry bývají chvíle zjištění, že se Všemohoucí rozhodl nechat nás vypít kalich utrpení až do dna.

„...ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“ (Mk 14;36) Těmito slovy Ježíš své volání o pomoc pokládá do roviny víry v dobrotu Božího záměru, naděje v Boží vítězství, a lásky Otce ke všem tvorům – zejména ke člověku.

Následujme Krista v této víře a všechny své prosby také pokládejme do roviny víry ve správnost božího úradku.: *„Pane, jestli se ti to líbí, staň se tak; ...Pane, shleď-li, že je to k mému dobru, a uznáš-li, že je mi to užitečné, uděľ mi to, abych toho užil k tvé slávě. Ale jestli víš, že by mi to škodilo a neprospělo by to spásě mé duše, odejmi ode mne takové přání“ (Následování Krista III, XV, 1–2, KA Řím 1982,125–126).*

Kristovo dobrovolné odevzdání se do vůle Otce vyústilo skrz Kříž do slavnosti Vzkříšení. Tím se všem lidem otevřela možnost nekonečného života s Bohem. My této bráně budeme tím blíže, čím více svou osobní vůli spojíme s vůlí Boží. Pěstujme tuto ctnost již nyní v této postní době. Ne pouze pro prospěch vlastní duše, ale i kvůli těm našim bližním, které (např. v hospicích) doprovázíme ke kříži jejich smrti.

— Bc. Mgr. Filip Dostál, KLJ

prosinec 2007

Vážení spolubratři a spolusestry,

v době, kdy se chystáme oslavit našeho Pána a Spasitele, píšu neformálně. Nedávno jsem obdržel krátkou modlitbu, o níž si myslím, že je pro nás jako členy Řádu velmi vhodná:

Otevřeme uši, ať slyšíme Boží volání...

Otevřeme mysl, ať poznáme Boží moc ...

Otevřeme oči, ať vnímáme Boží lásku ...

Otevřeme ruce, ať máme účast na Boží štědrosti...

Jako křesťanský rytířský řád jsme povinni pomáhat a být k dispozici těm, kdo to nejvíce potřebují. Jsem velmi potěšen, že byla poskytnuta požadovaná pomoc lidem postiženým leprou v Číně. Napíšu všem jurisdikcím, jež se podílely na tomto úkolu. Bylo to nad rámec vlastních charitativních činností národních jurisdikcí a velmi si toho vážím.

Nakonec, ačkoli jsme v nedávné době dosáhli mnohého pro sjednocení našeho velkého Řádu, není tento úkol ještě dokončen. S potěšením však sděluji, že doufám, že vám budu moci brzy poskytnout další dobré zprávy.

Přeji Vám štěstí a posílám svá nejvroucnější přání úspěšného nového roku 2008.

Atavis et Armis.

Vévoda ze Sevilly
Velmistr

výňatek